

lænderne skulle afholde Udgifterne af de Midler, her tilstaaes dem. Finde de paa flere Anliggender, som de ville bekoste for de samme Penge, er det fra dette Synspunkt ligegyldigt; det kommer ikke denne Lov ved, som jo kun er en finantsiel Udsøndringslov. Ved denne skulle vi kun passe paa, at vi ikke glemme Noget, som Islænderne selv skulle betale; kommer der senere Noget til, som de ville betale for de samme Penge, kan der, Sagen betraget fra denne Side, ikke indvendes Noget derimod. Naar man altsaa kun betragter Loven som en finantsiel Udsøndringslov, er der ingen Grund til, at den omtalte Paragraph skal være udtømmende; kun naar man i denne Lov vil sætte Forfatningsbestemmelser ind for Island; kun da bør Paragraphen være udtømmende. — Mod Forslagene under Nr. 10 og 11 har jeg ikke Noget at indvende; jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad den ærede Ordfører anførte. Jeg anseer dem ikke for nødvendige, men jeg kan ikke have Noget imod, at de vedtages. Hvad Forslagene under Nr. 12—15 angaaer, da har jeg den samme Bemærkning at gjøre gjældende ligeoverfor dem alle. Saavidt jeg kan skjønne, maa jeg være i det Væsentlige enig i den Betragtning, der har ligget til Grund for Affattelsen af disse Udsøndringsforslag, men ligesaa bestemt maa jeg fastholde, at det ikke nu er Tiden til at udtale Noget i Lovsform om de fælles Anliggender. Alt, hvad der indeholdes i disse Forslag, og som angaaer Islands Forhold til Fællessagerne, hører ganske vist ikke hjemme i den særlige islandske Forfatningslov, der efter min Opfattelse væsentligt og udelukkende skal angaae, hvad der vedkommer Islands særlige Forhold. Hvad der vedrører Islands Forhold til det øvrige Danmarks Rige eller rettere Islands Forhold i Danmarks Rige, kan ikke høre hjemme og hører ikke hjemme i den særlige islandske Forfatningslov. Anordninger og Bestemmelser desangaaende maae tages af Danmarks Rigets Lovgivende Magt, af Rigsdagen i Forening med Kongen. Det er Noget, jeg slet ikke anseer for nødvendigt at faae fastslaaet ved en Udtalelse her i Lovsform, det hører, som jeg tillod mig at sige, slet ikke til paa dette Stadium af

Sagen. Det kan være naturligt samtidig med, at Forfatningsforhandlingerne med Island blive afsluttede, gennem Lovgivningsmagten for Danmarks Rige at træffe de Lovbestemmelser, som maatte findes nødvendige og hensigtsmæssige med Hensyn til Fællessagerne mellem Island og Danmark; men det ligger ogsaa i Sagens Natur, at man ikke kan affatte disse Bestemmelser udtømmende, forinden Resultatet af Forfatningsforhandlingerne foreligger. Jeg skal derfor efter denne min Betragtning ikke gaae ind paa Enkelthederne i disse Forslag, mod hvilke jeg som sagt, efter den løselige Undersøgelse, jeg har foretaget, ikke veed noget Væsentligt at erindre; men hvad jeg har Noget imod, er, at man giver disse Tanker Lovsform paa Sagens nuværende Standpunkt, og jeg skal derfor paa det Indstændigste anbefale det høje Thing ikke at vedtage noget af disse Forslag.

Klein: Det forekommer mig, at den høitærede Justitsminister drog noget stærkere tilfæls mod de Udsøndringsforslag, jeg har været med til at stille, end det fra hans Standpunkt kunde anses for at være ret hensigtsmæssigt. De Forslag, som jeg sigter til, ere stillede, det troer jeg at kunne sige, med alt muligt Hensyn til den ærede Minister og med et bestemt og varmt Duffe om at berede saavel ham som den foreliggende Sag saa saa Vanskeligheder, som vel er muligt. Jeg troer, at naar man gaaer ud fra det Synspunkt, som Forslagsstillerne ere gaaede ud fra, maa det siges, at man har vist meget Maadehold i at fremsætte sin Anskuelse, og jeg troer ligeledes, at det ikke vil kunne bestrides, at der i den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører for Forslagsstillerne idag har begrundet disse Forslag, oisensynlig indeholdtes det samme Maadehold, det samme Duffe om at bringe Sagen til en god Ende i Overensstemmelse med den høitærede Minister. Det er da efter min Formening ikke hensigtsmæssigt eller vel overveiet fra den ærede Ministers Side, at han møder en saadan Opræden fra vor Side med Udtalelser af den Art, som han fremkom med, med Udtalelser, som endogsaa gif saavidt, at han ikke tog i Betænkning, at sige, at de